

GERMANSKA NOVA MEDIINA TERAPIJA

Kratak pregled

Caroline Markolin, Ph.D.

Dr Hamer: „Mnogi od nas će pre ili kasnije doživeti konflikt i dobiti rak, ali ovo je sasvim normalan deo života, i uopšte nije loše, kada se razumeju principi Pet Bioloških Zakona, lako su neki ljudi zabrinuti zbog toga što GNM ne prihvata principe konvencionalne medicine, uskoro će biti ubeđeni snagom logike, lepotom, i zdravorazumskim pristupom GNM terapije”.

Praktična primena Germanske Nove Medicine počinje shvatanjem Pet Bioloških Zakona. Kada smo svesni da je svaki simptom, uključujući i razvoj kancera, deo smislenog biološkog programa, tada imamo potpunu kontrolu nad situacijom. Sposobni smo da prevaziđemo paniku i strah i na taj način sprečimo nove konfliktne šokove i nove simptome. **Osloboden od straha možemo potpuno da se posvetimo razrešavanju konfliktata.**

Ne postoji, naravno, generalni odgovor na pitanje kako razrešiti konflikt, zato što razrešavanje konfliktata uvek zavisi od individualnih okolnosti. Ipak, praktično rešenje je obično najbolje i najtrajnije. S obzirom na to da su simptomi isceljivanja uvek proporcionalni stepenu aktivnosti konfliktata, **smanjivanje intenziteta konfliktata** je najvažniji korak. Slabljene intenzitete konfliktata, na primer, kroz nalaženje delimičnog rešenja, promenu stavova ili skretanje pažnje smanjuje intenzitet simptoma na nivou organa. Manja „konfliktna masa“ takođe obezbeđuje bolje uslove za ulazak u fazu isceljenja. Ovo je **preventivna medicina u svom najboljem izdanju.**

Tokom faze aktivnosti konfliktata se retko primećuju fizički simptomi „bolesti“. Tumori koji se razvijaju tokom prve faze, kao što su rak pluća, rak mlečnih žlezda, rak prostate, rak materice, rak debelog creva, rak jetre ili rak pankreasa, obično se otkrivaju tokom rutinskih pregleda (PSA testovi, mamogrami, PAP testovi), kroz „strategije ranog otkrivanja“ ili medicinskim pregledima koji otkrivaju gde se rak „proširio“ (rentgen pluća, test gustine (denziteta) kostiju, skeniranje organa i razne „-oskopije“). Nepotrebno je reći da ove procedure mogu da pokrenu nove konflikte, kao što su na primer: „konflikt brige“, „konflikt smrtnog straha“, „konflikt samopotcenjivanja“ i slično, izazivajući dodatne simptome, uključujući i nove tumore.

Dr Hamer: „Što se tiče dijagnoze raka, oko 40% rutinskih pregleda otkriva stare inkapsulirane tumore koje uopšte ne treba dirati. Ukoliko je dijagnoza izazvala neki konflikt, kao što je konflikt smrtnog straha ili konflikt samopotcenjivanja, ovi konflikti moraju da se reše. U svakom slučaju, nikada nema razloga za paniku ili za strah od ‘metastazirajućih ćelija raka’.“

Što se tiče **tretmana simptoma aktivnog konfliktata**, najvažnije je pronaći strategije i puteve za razrešavanje ili ublažavanje konfliktata, i kao sledeći, ali jednako važan korak, pripremiti se za simptome isceljenja, koji su predvidljivi! **Što pre naučimo GNM, bolje smo pripremljeni za isceljenje.** Kada se simptomi isceljenja konačno pojave, neće izazvati strah i paniku već će biti prihvaćeni sa osećanjem olakšanja.

FAZA ISCELJENJA

Manjak energije, slabost, glavobolje, otok, bol, upala, groznica, noćno znojenje, gnoj, iscedak (ponekad izmešan sa krvlju), takozvane „infekcije” i određeni tipovi kancera su tipični simptomi koji pokazuju da je određeni konflikt razrešen i da **organ ili tkivo povezano sa tim tipom konflikta prolazi kroz prirodni proces isceljenja**. Stoga, većina „bolesti”, uključujući intraduktalni rak dojke, rak grlića materice, rak bronhija ili non-Hočkinov limfom, tretira se – i od strane alopatске i od strane naturopatske medicine – već kada je u procesu isceljivanja.

Hemoterapija i zračenje su brutalni i agresivni napadi na telo koje pokušava da se izleči.

Dr Hamer: „Kada pacijent postane svestan svih ovih činjenica, više neće biti prestravljen simptomima koje ima. Sada može u potpunosti da prihvati ove simptome kao proces isceljivanja. U velikom broju slučajeva, cela ova epizoda isceljenja će proći bez bilo kakvih ozbiljnih posledica.”

Sposobnost da se prepoznaju ovi specifični simptomi, uključujući i određene tipove tumora, koji ukazuju na isceljenje i na činjenicu da je određeni konflikt razrešen, takođe sprečava nastanak novih konflikata, a samim tim i razvoj dodatnih simptoma. To je preventivna medicina u najboljem izdanju.

Oni koji saznaju za GNM *nakon* što su dobili dijagnozu, često su u očajnoj poziciji, posebno ako im je saopštена dijagnoza raka. Preplašeni od „maligne” bolesti i prestravljeni od toga da rak može da „metastazira”, rastrzani su između doktrina oficijelne medicine i dr Hamerovih medicinskih otkrića, koja ih uveravaju da je rak uvek ima biološki smisao, i nikada nije razlog za paniku. Kako kaže dr Hamer: „biti tako bacan napred-nazad, između nade i straha, je izuzetno teška situacija za pacijenta i često uzrok najgorih komplikacija”. **Strah** izaziva stres koji je štetan za isceljenje. Strah crpi energiju tela koja je neophodna za proces isceljivanja. **Panika** pokreće nove konflikte i reakcije u telu koje otežavaju isceljenje. Tipičan odgovor tela je, na primer, zadržavanje vode (tzv. Sindrom) kao rezultat „konflikta postojanja” ili „konflikta hospitalizacije”.

Germanska Nova Medicina je novi obrazac u medicini ali je takođe i novi obrazac svesnosti. To je spoznaja da naš organizam poseduje neiscrpnu kreativnost i neverovatne sposobnosti samoisceljenja. To je takođe znanje o tome da je svaka ćelija našeg organizma obdarena mudrošću koju delimo sa svim živim organizmima.

Generacijama su medicinski autoriteti zarobljavali i tamničili ljudski um strahom od bolesti. Pet Bioloških Zakona nam dozvoljava da se ponovo povežemo sa prirodom i povratimo izgubljeno poverenje u njenu kreativnost i inteligenciju. Zahvaljujući posvećenosti i neumornom istraživanju dr Hamera u poslednje tri decenije, sada konačno možemo da se oslobođimo tog straha.

Ni jedan lek, niti aparat na svetu ne može da „uklon” konflikt. Rešavanje konflikta je proces učenja i naša šansa za rast (razvoj). Verovanje da možemo zaobići ovu mogućnost pomoći nekim lekovima ili mašinama je utkano u paradigmu koja ignoriše ikonski spiritualni aspekt isceljenja.

Dr Hamer: „One grupe i individue koje plagiraju i izvrću moja otkrića, govore da GNM ne nudi nikakvu terapiju. Oni drže pacijente i javnost u pogrešnom ubeđenju da su *njihove* ‘terapije’, *njihovi* ‘lekovi’ ili *njihove* ‘mašine’ primenjena GNM. Ova prevara služi njihovim interesima i samo sprečava pacijente da nađu pomoć i isceljenje kroz primenu Pet Bioloških Zakona. U preko 90% slučajeva telo isceli samo sebe.”

Praktičar koji istinski razume Germansku Novu Medicinu, uvažavaće i poštovati činjenicu da je jedini istinski „iscelitelj” pacijent-onaj koji se u tom trenutku leči.

Praktičar sa dubokim poznavanjem GNM zna kako da podrži proces isceljenja bez mešanja u njega, i bez nanošenja bilo kakve štete. On će, takođe, biti svestan rizika prebrzog razrešavanja intenzivnog konflikta, i znaće da je, pod određenim uslovima, neophodno NE razrešiti konflikt, kako bi se sprečila teška kriza isceljenja. Razumevanjem celog procesa mogu se predvideti i rešiti mnoge komplikacije, pre nego što postanu kritične. Pored toga, mogu se planirati umerene intervencije koje će usporiti intenzivnu fazu isceljenja, i olakšati teške momente bez prekidanja procesa ozdravljenja. Kad pacijent i praktičar rade kao tim, i kao pomoćnici Prirode, faza isceljenja za oboje može biti divno iskustvo koje afirmiše život.

Podrška i pažnja porodice i prijatelja su, više od svega drugog, najdragoceniji poklon koji jedna osoba može da dobije u tom periodu. Dr Hamer o tome govori kao o PLESU OKO PACIJENTA-duh GNM terapije ne može se bolje opisati.

Uvek treba imati na umu da se proces isceljenja odvija istovremeno i na emocionalnom i psihološkom nivou. Stoga je neophodno identifikovati šine i okidače, kako bi se proces isceljenja mogao u potpunosti završiti.

„Čišćenje” traumatičnih iskustava potencijalno može izazvati pojavu akutnih simptoma isceljenja, sa rizikom za pojavu ozbiljnih komplikacija, naročito za vreme epileptoidne krize. Bilo koji metod, usmeren na iskopavanje starih trauma može oživeti stare emocije, što može biti praćeno fizičkim simptomima povezanim sa konfliktom-često na neprijatno iznenađenje i pacijenta i terapeuta.

Vežbe afirmacija mogu održavati u aktivnom sećanju određenu konfliktnu situaciju, **što može dovesti do hroničnih stanja koja se ponavljaju**. Primer: čovek je doživeo DHS kada mu je šef rekao da unapređenje koje je dugo čekao neće dobiti on, već jedan od njegovih kolega. Kada se pomirio sa tom situacijom, dobio je rak bešike (faza isceljenja konflikta „nemogućnost obeležavanja svoje teritorije”, koji je povezan sa bešikom). Zbog raka je bio primoran da ranije ode u penziju. Iako je sada bio daleko od kancelarije (lokacija gde se „konflikt markiranja teritorije” pojavio) i od svog kolege (koji je „napao njegovu teritoriju”), rak bešike je postao „hroničan”. Ispostavilo se da su šine koje su izazivale konstantne recidive konflikta i na taj način prolongirale isceljenje njegovog raka, bile afirmacije koje su se ticale njegovog kolege a koje je izgovarao nekoliko puta dnevno.

O komplikacijama

Dr Hamer: „Brojne su komplikacije koje mogu nastati tokom faze isceljenja i oporavka, kako na nivou mozga, tako i na nivou organa. Tokom vagotonične faze, potpuno je normalno osećati se umorno i bez energije nekoliko nedelja, ili čak, kao što je slučaj kod hepatitsa, nekoliko meseci.

Mnogi pacijenti, koji su na nogama tokom faze aktivnog konflikta karcinoma (simpatikotonija), mogu postati tako umorni za vreme faze isceljenja (vagotonija), da čak ne mogu ni ustati iz kreveta. Međutim, ovakvo stanje je, u stvari, vrlo dobar znak, i čak se može poželeti, kao najoptimalnije od svih stanja.

Intenzivnu fazu isceljenja obično prate: iscedak, noćno znojenje, zapaljenje i bol. Međutim, koliko god se ovi simptomi smatrali normalnim, pa čak i veoma poželjnim, oni takođe mogu dovesti do komplikacija kao što je obilno krvarenje ili oslabljena funkcija organa. Komplikacije mogu nastati i kad edem zatvori vitalne puteve, kad ‘karcinom’ bronhija naruši njihovu funkciju, ili kad kamen blokira žučni kanal. Zato je od najveće važnosti da se komplikacije nikad ne potcenjuju.

Na nivou mozga, većina komplikacija se javlja tokom faze isceljenja, kada lokalizovani edem u mozgu prouzrokuje povećanje intrakranijalnog pritiska-u tom trenutku mora se učiniti sve, da se spreči da pacijent padne u komu. Tokom ove faze, u lakšim slučajevima, za prirodno smanjenje edema ,od koristi je konzumiranje jake kafe ili čaja, uzimanje grožđanog šećera ili vitamina C, stavljanje pakovanja leda na glavu, ili tuširanje hladnom vodom. Hladne obloge na ‘vruću tačku’ mozga su veoma preporučljive,

naročito noću. Pacijenti u fazi isceljenja najviše pate tokom noći, što će reći oko 3 ili 4 ujutru, kad se organizam prebacuje na dnevni ritam. Apsolutno treba izbegavati direktno izlaganje glave suncu, boravak u sauni, ili tople kupke. Intravensko davanje tečnosti tokom ove faze povećava edem u mozgu, što može pogoršati ionako ozbiljnu situaciju.”

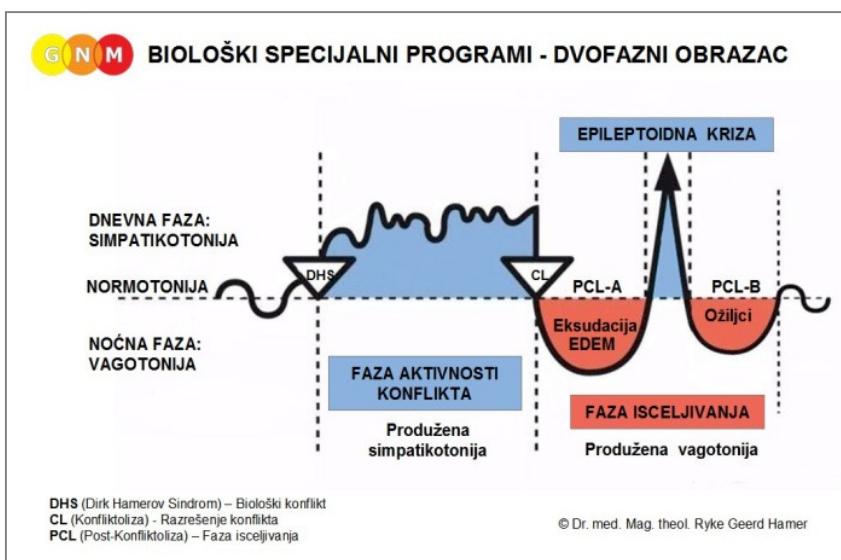
O hirurškim intervencijama

Dr Hamer: „Hirurške intervencije na tumoru se preporučuju ako su ugroženi vitalni nervi, arterije, ili putevi snabdevanja i eliminacije, na primer, kad velika izraslina zatvara debelo crevo, žučni kanal jetre, ili dušnik. To se dešava u oko 15-20% ovih karcinoma, i to su jedini slučajevi kada tumor može da dovede do komplikacija. Inkapsulirani tumori koji se ne mogu razgraditi zbog odsustva neophodnih mikroba možda će se morati odstraniti hirurški, ako izazivaju neku nelagodu pacijentu. Međutim, hirurg mora ukloniti samo onoliko tkiva, koliko je potrebno. Pošto karcinomi ne ‘metastaziraju’, rezanje duboko u zdravo tkivo nije potrebno.“

O lekovima

Dr Hamer: „Po pravilu, upotrebu lekova treba pažljivo razmotriti, i ograničiti na hitne slučajeve. Lekovi sigurno mogu ublažiti ili eliminisati simptome ili sprečiti komplikacije koje nastaju tokom faze isceljenja. Ali, ni jedan lek, i nikakva terapija na svetu, ne mogu zaista izlečiti bolest. Samo pacijent može da „leči“ svoje simptome, zato što samo on može da razreši svoj konflikt, i samo on može da sprovede svoje isceljenje!“

Da bi lekovi uopšte bili korisni, a to se odnosi i na biljne i naturopatske lekove kao i dodatke prehrani, oni moraju biti kategorisani prema dvofaznom obrascu svakog biloškog specijalnog programa.

Zdravstveni radnik koji radi u skladu sa GNM biće svestan, da lekovi sa simpatikotoničkim osobinama, kao što je kortizon, pojačavaju simptome aktivnog konflikta i usporavaju proces isceljenja, dok lekovi sa vagotoničkim osobinama, kao što su sedativi, rade suprotno.

Primena lekova tokom faze aktivnog konflikta

Dr Hamer: „Tokom faze aktivnosti konflikta, pacijentu se, ako uopšte treba, daju samo „vagotonički“ lekovi, koji smanjuju stanje stresa. Međutim, uzimanje sedativa ili sredstava za smirenje tokom dužeg perioda, nosi rizik od pretvaranja aktivnog konflikta u viseći konflikt. Ova sredstva, takođe, drastično umanjuju motivaciju i energetsku snagu neophodnu za rešavanje konflikta. Uopšte se ne preporučuju simpatikotonička sredstva, jer pojačavaju i produžuju simptome konfliktne aktivnosti, sa potencijalno ozbiljnim posledicama po pacijenta.“

Primena lekova tokom faze isceljenja

Dr Hamer: „Primena lekova tokom faze isceljenja nije potrebna, osim u oko 10% slučajeva.“

Antibiotici prekidaju ili potpuno zaustavljaju rekonstruktivni posao mikroba na organu koji se isceljuje. Ako je, međutim, aktivnost mikroba preterano intenzivna, privremena upotreba antibiotika je veoma preporučljiva, da bi se sprečile komplikacije kao što je septički šok.

Kortizon, antihistaminici, antiinflamatorni lekovi i antibiotici-to su sve simpatikotonički lekovi sa stimulišućim efektom. Primenjeni u fazi isceljenja, ometaju i produžavaju prirodni proces lečenja, i sprečavaju potpuni oporavak.

Simpatikotonički lekovi se preporučuju u slučaju intenzivne faze isceljenja sa potencijalno ozbiljnim komplikacijama, naročito tokom epileptoidne krize. Pošto proces isceljenja uvek kontroliše područje u mozgu povezano sa organom, simpatikotonički lekovi smanjuju edem u mozgu. Ipak, od najveće je važnosti razumeti, da simpatikotonici, kao što je kortizon, povećavaju zadržavanje vode (ako ono postoji), što može dovesti do teške situacije, jer se višak vode zadržava i u organu koji se isceljuje („Sindrom”); posledica toga je povećanje otoka, pojačanje bola, i potencijalno, po život opasne opstrukcije organa, na primer, debelog creva ili žučnog kanala.

Citostatski lekovi („Hemo”) su otrovni simpatikotonici. Oni ubrzavaju rast tumora koji nastaju tokom faze aktivnosti konflikta. Takođe, smanjuju elastičnost moždanog tkiva uključenog u proces isceljenja. Tokom hemoterapije, edem mozga se naizmenično sažima i širi. Konačno, ovaj „efekat harmonike” može dovesti do kidanja moždanog tkiva sa ozbiljnim posledicama.

Zračna terapija takođe ima citotksične efekte. Radijacija uništava zdrave ćelije tela, uključujući i koštanu srž u kojoj se proizvode ćelije krvi (baš kao kod „konflikta samopotcenjivanja” koji pogarda kosti).

Inhibitori angiogeneze: Teorija angiogeneze sugeriše da kanceri stimulišu rast novih krvnih sudova (angiogenezu), kako bi se tumor snabdevao hranljivim materijama. Prepostavlja se da dodatni kapilari omogućavaju da se male „bezopasne” nakupine ćelija pretvore u veliki „maligni” tumor. Na osnovu starog medicinskog obrasca koji kaže da je kancer „maligna bolest”, inhibitori angiogeneze pokušavaju da spreče ono, što je u stvari, proces koji ima smisla.

Značaj zdrave ishrane (Vidi teoriju dijeta)

Izvor: www.LearningGNM.com